

Tilkinin Küçük Mucizesi

Ebru Mina TOMURCUK

Tilkinin Küçük Mucizesi

Ebru Mina TOMURCUK

Güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği ormanın kalbinde, Felix adında genç bir tilki yaşırdı. Parlak kızturuncu tüyleri, karla kaplı beyaz bir göğsü ve hiçbir şeyi kaçırmayan büyük kehribar rengi gözleri vardı. Küçük kahverengi çantasını omzuna asmış olan Felix, orman yollarında dolaşmayı severdi ve çevresindeki dünyaya hep meraklıydı. Her sabah ağaçları ve dereleri eski dostlar gibi selamlardı.

Bir gn Felix yosunlu bir ktgn yanından geerken tek bařına oturan bir kaplumbađa fark etti. Kaplumbađanın koyu yeřil, kırışık bir yz ve yosunlu tařların rengine desenli bir kabuđu vardı. Boynuna, nice kışlardan solmuř kk mavi bir atkı sarılıydı. Yumuřacık koyu gzleri biraz hznl grnyordu. Felix durdu ve bařını yana eđdi. "Merhaba," dedi yumuřak bir sesle. "Ben Felix. Senin adın ne?"

Kaplumbağa gülümsedi ve ağzının çevresindeki gülümseme çizgileri kırıştı. "Ben Timothy," dedi. "Bu ormanda çok uzun zamandır yaşıyorum." Felix yanına oturdu. "Ziyaret edecek arkadaşların var mı?" diye sordu. Timothy iç çekti. "Eskiden vardı," dedi. "Ama herkes taşındı ya da işine gücüne daldı. Şimdi sadece ben ve anılarım kaldık." Felix'in kalbi hafifçe sızladı.

Felix kimsenin yalnız kalmasından hoşlanmazdı. Eve dönerken düşündü de düşündü. Sonra aklına bir fikir geldi. "Bir sürpriz planlayacağım!" dedi kendi kendine. "Timothy'nin eski arkadaşlarını bulup onları bir ziyaret için geri getireceğim." Beyaz uçlu kabarık kuyruğu heyecanla sallandı. Çantasını açtı ve bir liste yapmaya başladı. "Kirpi Rosie, porsuk Barnaby," diye fısıldadı. "Hepsini bulacağım."

Ertesi sabah Felix, kirpi Rosie'yi bulmak için yola çıktı. Onun ormanın kenarındaki böğürtlen çalılığının yakınında yaşadığını biliyordu. Rosie minicik ve yuvarlaktı; yumuşak kahverengi dikenleri ve krem rengi bir yüzü vardı. Kırmızı-beyaz kareli önlüğünün üstünde pırıl pırıl koyu gözleri ışıldıyordu. "Rosie!" diye seslendi Felix. "Timothy için bir sürprizim var. Gelir misin?" Rosie'nin yüzü aydınlandı. "Timothy! Elbette gelirim!"

Sonra Felix, yaşlı bir meşe ağacının altındaki sıcak yuvasında yaşayan porsuk Barnaby'yi ziyaret etti. Barnaby güçlü kuvvetli ve genişti; siyah-beyaz çizgili bir yüzü, yuvarlak telli gözlüklerinin ardında iyilik dolu kahverengi gözleri vardı. Yeşil yün bir yelek giyiyordu. "Timothy için bir buluşma mı?" dedi Barnaby gözlüklerini düzelterek. "Ne harika bir fikir! En güzel hikâyelerimi getiririm." Felix gülümsedi. "Mükemmel! Yarın öğlen eski yosunlu kütüğün yanında buluşalım."

Felix hazırlanmak için hızla eve gitti. Kır çiçekleri ve böğürtlenler toplayıp bir sepete koydu. Küçük bir karşılama konuşması çalıştı. "Timothy, arkadaşların burada!" dedi aynaya bakarak. Ama bunun gerçek bir sürpriz olmasını istiyordu. Bu yüzden ona hiçbir şey söylemeden Timothy'yi öğlen yürüyüşüne davet etmeye karar verdi. O gece Felix mışıl mışıl uyudu ve mutlu yüzlerle kahkahaların hayalini gördü.

Ertesi gün Felix, Timothy'yi yosunlu kütüğün yanında buldu. "Benimle yürüyüşe çıkmak ister misin?" diye sordu Felix. Timothy gülümsedi. "Çok isterim," dedi. Böylece kıvrımlı patika boyunca yavaşça yürüdüler; Felix, Timothy'nin adımına uydu. Orman sessiz ve huzurluydu. Timothy eski günlerden bahsetti, Felix de dikkatle dinledi. Kısa süre sonra güneşli bir açıklığa vardılar. "Gözlerini kapat," dedi Felix. "Bir sürprizim var."

Timothy gözlerini kapattı ve Felix onu usulca açıklığa yönlendirdi. "Şimdi aç!" dedi Felix. Timothy gözlerini açtı ve soluğu kesildi. Orada, kocaman gülümseyen kirpi Rosie ve porsuk Barnaby duruyordu. "Sürpriz!" diye bağırdılar. Timothy'nin yumuşacık gözleri mutluluk gözyaşlarıyla doldu. "Rosie? Barnaby? Gerçekten siz misiniz?" diye fısıldadı. "Buradayız, eski dostum," dedi Rosie ve ona sarılmak için ileri atıldı.

Eski arkadaşları çevresine toplandıkça Timothy gülümsemekten kendini alamadı. "Burada olduğunuza inanamıyorum," dedi. "O kadar uzun zaman oldu ki!" Barnaby kıkırdadı. "Çok uzun, Timothy. Ama bugün kutlama günü!" Rosie sepetinden küçük bir kek çıkardı. "En sevdiğini pişirdim," dedi. Felix geriye yaslanıp izledi, içi sevinçle doluydu. Açıklık, mutlu sesler ve tatlı böğürtlen kokusuyla doldu.

Hep birlikte yumuşak çimenlere oturdular. Barnaby, kafasını bal çömleğine sıkıştırdığı zamanı anlatan komik bir hikâye anlattı. Herkes gülmekten katıldı. Rosie bahçesinden ve yeni önlüğünden haberler verdi. Timothy dinledi, gözleri ıslı ıslı. "Bunu çok özlemişim," dedi. "Hepinizi çok özlemişim." Felix gülümsedi. "Artık yalnız değilsin," dedi. "Arkadaşlar her zaman yakındadır."

Öğleden sonra ilerlerken Timothy, Felix'e baktı. "Bütün bunları benim için mi yaptın?" diye sordu. Felix başını salladı. "Yalnız olduğunu fark ettim. Yardım etmek istedim." Timothy uzandı ve Felix'in patisini okşadı. "Senin kalbin çok iyi, küçük tilki. Bu şimdiye kadar aldığım en güzel armağan." Rosie başını salladı. "Seninki gibi bir iyilik bütün ormanı aydınlatır." Barnaby çay fincanını kaldırdı. "Felix'e!" diye hep birlikte tezahürat yaptılar.

Felix'in içi sıcacık ve mutluydu. "Bugün bir şey öğrendim," dedi. "Küçük iyilikler bir hayatı değiştirebilir. Sadece birkaç ziyaret yaptım ama bu kadar çok sevinç getirdi." Timothy gülümsedi. "Ben de dostluğun en güzel armağan olduğunu öğrendim. Arkadaşlar uzakta olsalar bile geri gelebilirler. Ve senin gibi yeni arkadaşlar da birer hazinedir." Hepsi başlarını salladı ve orman mutlulukla parladı.

O günden sonra Timothy bir daha hiç yalnız kalmadı. Rosie her hafta taze pişmiş yiyeceklerle geldi, Barnaby de hikâyeler paylaşmaya. Felix sık sık onlara katıldı ve en iyi arkadaş oldular. Yosunlu kütüğün yanında oturup hikâyeler ve kahkahalar paylaşırlardı. Orman, dostluklarının sıcaklığıyla doldu. Ve Felix'in küçük çantasında her zaman bir defter taşınırdı, belki yeni bir sürpriz gerekir diye.

Ormandaki canlılar, en küçük iyiliğin bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. Felix'in sürprizi herkesi bir araya getirmişti ve bu, küçük bir düşünceliliğin bir hayatı sonsuza dek değiştirebileceğini gösterdi. Timothy'nin kalbi sevinçle doluydu ve dostluğun en harika armağan olduğunu biliyordu. Ne zaman biri kendini yalnız hissetse, yardıma hazır bir arkadaş hep yakında olurdu.

Ve böylece, ormanın kalbinde, tilki Felix iyiliğin harika bir armağan olduğunu öğrendi. Kaplumbağa Timothy ise dostluğun en güzel armağan olduğunu öğrendi. Ve küçük sürpriz herkesi yeniden bir araya getirerek kalplerini sevinçle doldurdu. Ağaçların arasında mutlu yaşadılar, her zaman bir gülümseme ya da bir hikâye paylaşmaya hazırdılar. Çünkü ormanda herkes bilirdi: küçük iyilikler dünyayı daha aydınlık bir yer yapar.